

XIX. évfolyam 43. szám
A.D. 2014. április

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok
értesítője

Ezt a címet viseli Farkas László *A Messiás* című regényének az a szakasza, amely Nagycsütörtök eseményeiről szól. (A regény római katolikus és református közös kiadásban 1973-ban jelent meg.) Ebben a szerző írói fantáziával részletezve írja le, hogy mi minden történt azon az estén, amikor Jézus a tanítványaival az ősi, kovásztalan kenyér-ünnepet üli meg.

Amikor a kenyér szétosztására és a bárány elfogyasztására került volna sor, ehelyett Jézus az úrvacsora szereztetési ígét mondja el, a tanítványok pedig a kenyér és bor színe alatt esznek Jézus testéből, és isznak Jézus véréből. A tanítványok csak annyit értettek meg ebből, hogy „nem bárányt kell ezután ölniük, nem keserű füveket és édes kharósetet kell ezután enniük, hanem azt a kenyeret, amely már bizonyosan nem kenyér, hanem a megölt Jézus szent teste, és azt a bort kell magukhoz venniük, amely az Isten Fia–Messiás kiontott vére. Most új szövetség kezdődik: feljebbvaló az elsőnél, mert az Isten Fia szent teste és vére lesz a pecsét ezen a szövetségen. A teljesség. Ami elkezdődött a Sínai-hegyen, s most bevégeződik a Messiásban. Ámen.”

Az író kiválóan érzékelteti a lényegét: Nagycsütörtök óriási fordulatot jelent *eddig és ezután* között. Fordulópontot Jézus életében, és a hozzá ragaszkodók életében. Itt indul el a gyorsan pergő események sora: még azon az estén a Gecsemáné kerti elfogatás, másnap már a golgotai kereszthalál, aztán a győzelmes feltámadás, majd a mennybemenetel, hogy azután pünkösdkor elérje beteljesedését ez a fordulat az Anyaszentegyház megszületésében. Azóta a fordulópont jelleget az úrvacsora jeleníti meg.

Fiatal segédlelkész koromban egy istentisztelet után fültánúja voltam, másokkal együtt annak, ahogyan egy asszony arról számolt be a gyülekezet lelkészének, miért is vett úrvacsorát. Elmondta, hogy ő tulajdonképpen nem akart úrvacsorát venni, de a templomban mellette ülő barátnője súgva megkérdezte tőle, hogy vesz-e ő is. „Nem akartam nemet súgni – mondta az asszony –, mert a pad szélén ültem, és fel kellett állnom, hogy a barátnóm kijuthasson. Így velem együtt én is kimentem az oltárhoz, és úrvacsorát vettem. Úgyszincs semmi bűnöm, gondoltam magamban”.

Isten őrizzen meg mindenkit az ilyenféle szégyentelenül felületes úrvacsorázástól!

Az úrvacsora szentségét úgy becsüljük meg, hogy valahányszor élünk vele, az számunkra is fordulópontot jelentsen. Ez pedig akkor történik meg, ha már otthon imádságban készülünk rá, a templomban a gyónási kérdésekre nem szokásból, hanem komolyan, átgondoltan válaszolunk, és a feloldozást úgy éljük át, mint a vádlott a bíróságon a felmentő ítéletet. Az oltárnál térdelve pedig nyissuk ki teljesen szívünket az Úr Jézus Krisztusnak! Így lehet valóság, hogy „elmúlt a régi, kezdhetem az újat.” (Evangélikus énekeskönyv, 431. ének)

Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: „Elvégeztetett!”. És fejét lehajtva, kilehelte lelkét. (Jn 19,30)

Elvégeztetett! Ezzel a szóval fejeződött be a nagy mű, melyet Isten az Ószövetségben előkészített. Isten szeretetének mentő akciója végbement.

Kudarcot szenvedett a tanítványi kör? A tanítványok elmenekültek, mert féltek a megtorlástól, amely őket is elérhette volna. Jézusban ők is inkább csak e földi új királyság vezetőjét látták. Olyan erővel megáldott embernek tekintették, akivel azért érdemes együtt lenni, mert van hatalma a betegségek felett, tud beszélni az emberekkel, tud rájuk hatni. Van körülötte valami dicsfény, amiből részesedhetnek. Mesterük szavai és cselekedetei azonban nem érintették meg őket igazán. Amit látniuk kellett volna, arra vakok voltak, amit érezniük kellett volna, attól távol maradtak. Így üresek voltak, amikor a hatalom kézbe vette Jézust, és a régen várt ítéletet véghez vitte rajta. A tanítványok hatalmat akartak, épp olyat, amelytől Jézus óvott mindenkit. Így azon a történelmi pénteken nem maradt más nekik, mint nyakasság a tagadásig, rajongó szánakozás, összetört álmok. A tanítványok, de mások kudarca is a gondolkodásukban rejtett. Nem láttak Jézus szemével, és nem szerettek az Isten szeretetével.

Kudarccal végződött Jézus útja a zsidó papság szemében? Hatalomföltést váltott ki bennük Jézus személye, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön, és nem szorult rá semmiféle emberi hatalomra. A papok félelme árulkodó jele volt értetlenségüknek. Ingerülten vették tudomásul, hogy Jézus tényleges megértéssel állt szóba bűnözőkkel, hitetlen pogányokkal, elesett életű nyomorultakkal. Lesték, melyik tettebe lehet belekötni, várták bukásának az idejét, keresték halálának a lehetőségét. Jézus útmutatást adott nekik arra, hogy hatalmukat igazságosan és szeretetreméltóan gyakorolják, de a segítő intést nem vették figyelembe. Az ő kudarcuk is az, hogy nem ismerték fel Jézusban az Isten Fiának küldetését, nem ismerték fel messiási voltát.

Mi volt Jézus „kudarca”? Az, hogy Isten akaratát teljesítette, hogy megmutatta emberi valónkat, és azt, hogy ennek ellenére milyen mélységes az Isten atyai szeretete irántunk. Jézus lelki ajándékok tömkelegét adta kortársainak, számtalan lehetőséget biztosítva, hogy megnyíljon a szemük az isteni új látásra. Sírt, és szánta az embereket. Végigjárta az emberi élet kísértéseit, tanította a megbocsátást, plántálta a szeretetet, bizonyította isteni hatalmát.

Krisztus halála nem volt az ő kudarca, hanem élete célja! Megadni az embernek az örök élet páratlan lehetőségét. Elvégeztetett az a szolgálát, mely az emberért történt. Elvégeztetett, hogy kudarcot szenvedjen minden, ami nem Isten szeretetének kibontakoztatója a tanítványokban éppúgy, mint az írások tudóiban vagy a mai emberekben – bennünk.

*„Elvégezte – most már tudom,
Elvégezte én Jézusom,
Elvégezte énhelyettem,
Elvégezte! Van kegyelem!”*

(Hallgrímur Pétursson: 43. Passió-ének, Krisztus hatodik szava a kereszten)

AZ ISTEN CSENDJE

Darvas Anikó

Nagyszombatról hallgat a Biblia, leteszik tollukat az evangélisták. Virágvasárnap örömköltésai, nagycsütörtök estéjének fegyvercsörgése, nagypéntek fájdalmas lehellete után beáll a csend. A gyász csendje, amely rátelepszik a lelkekre, amelyen nem tör át Isten hangja. Az a csend, amelybe kívülről nem jutnak el az ingerek, csak a gyászoló saját fájdalma visszhangzik lüktetve. Elvégeztetett. És a beálló csendben felerősödve hallatszanak a belső hangok. Igazi barlangélmény. Aki járt már például a Pál-völgyi barlangban, tapasztalhatott gyász és fájdalom nélkül is hasonlót akkor, amikor az út egy pontján a vezető lekapcsolja a világítást, elnémulnak az útitársak is, és ott, több tíz méterrel a földfelszín alatt átéli a látogató azt a ritka élményt, hogy milyen a teljes sötétség, és milyen az, mikor a külvilág zajai nem érnek el hozzánk. Semmi sem látszik, semmi sem hallatszik kintről, csak a belőlünk származó, magunk keltette, s a csendben felerősödő neszek. És ha eddig nem, hát ebben a borzongató pillanatban megszületik a vágy – mint a fuldoklóban a lélegzetvétel után – a fenti világ hangjai és a fény után, mely nemsokára, az út végén, fel is tűnik a barlang szájában.

A 2. és a 4. oldalon Probstner János grafikái láthatók, amelyek Hallgrímur Pétursson Passió-énekek című kötetének illusztrációi. (Ordass Lajos Alapítvány, Budapest, 2013.)

„Kezdődik! Látod?! Elkezdődött” – mondta suttogva az egyik jó barátom, akivel órák óta hangtalanul együtt gubbasztottam egy madármegfigyelésre átalakított vadász-les tetején. A tavat kémleltük és figyeltük az eget. Egészen addig egyetlen madarat sem láttunk. Egyszer csak elrepült a fejünk fölött egy vadliba, az első. Méltóságteljesen leszállt a tó vizére, és birtokba vette a hatalmas tavat. Pár perc múlva a látóhatár szélén megjelentek a V-alakban repülő madárrajok. Több mint tízezer madár suhant el a fejünk fölött három óra leforgása alatt. Néma csodálattal, megrendülten néztük őket. A négy égtáj felől érkező vadludak ezrei sajátos rendezettségben repültek és szálltak le.

Néztem őket, és az ötlött fel bennem, mintha ez a jelenség az utolsó idők és a feltámadás különleges parafrázisa, természetbe kódolt értelmezése és előíze lenne. A kietlennek és élettelennek tűnő vidéken megjelenik az első. Az Első, aki utat és irányt mutat. Az Első, akire talán nem is figyelnek. Olyannak tűnik, mint egy a sok közül, de csak miután Ő birtokba vette az „új világot”, érkehetnek utána a többiek; a többiek tízezrei, milliói.

„Kezdődik! Látod?! Elkezdődött.” Valami igazán fontos és lényeges kezdődött el Húsvét hajnalán. Nem is tudjuk felfogni, mi minden történt azon a reggelen. Hogyan is tudná felfogni a véges emberi elme a feltámadás csodáját, ha nem maga Jézus lépne felénk, ha nem maga Jézus válna útitársunkká, hogy elvezessen a megértésig, a felismerésig.

Nézd csak, Ő ott az első. Ő az, Aki ki tudta tární azt a kaput, amely korábban mindig, mindenki előtt zárva volt. Ő az Első; egy kis idő, és jönnek a többiek is, akik követik Őt. Ő mondja nekünk is: Ne félj, én vagyok az első és az utolsó, és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai. Kezdődik! Látod?! Elkezdődött.

Sámel László: Biblióra Rákoscabán

A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által. (Róm 10,17)

Lelkes csapat (12-18 fő) jön össze hetente a bibliórára, melyet most már a megújult gyülekezeti teremben tartunk. Az alkalom előtt számba vesszük a mi kis „családunkat”: kiről mit tudunk, kivel mi történt... Többször ez ad imatémát az együttlétünk kezdetén. Istennek a Bibliában kijelentett ígéje tanulmányozását énekeskönyvünk énekével kezdjük meg: *1. Mint édesatyja asztalát, Ha körülveszi a család, Úgy vesszük körül igédet, Úgy hallgatunk, Jézus, téged. 2. Szólj hozzánk, hívunk és várunk. Te töltsd be minden hiányunk! Küldd el közénk Szentlelkedet, Hogy hitünk lángját gyújtsa meg!* (289. ének)

Ez a csodálatos ének segít ráhangolódni az ige tanulmányozására: kiszakadni a „mókuserékből”, és a Szentlélek által kinyitni a szívünket az (örök) élet kenyerére, a nélkülözhetetlen lelki táplálékra. Az igetanulmányozásban most Salamon király uralkodásánál tartunk. Sokszor idézünk a Bibliából, mert a hit hallásból van, képeket vetítünk (helyszínek, festmények) az események bemutatására. Az ószövetségi történetek tanulságait összevetjük Jézus Krisztus tanításával, az Újszövetséggel, és a mai korban tapasztalható jelen-

ségekkel. Ez ad lehetőséget a kérdésésre és a beszélgetésre. Az alkalmat a Jézustól tanult közös imádsággal, ill. mindig másik, választott énekkel zárjuk.

Jöjj közénk, hívunk és várunk! Van számokra is hely, sőt itt a helyed! Találkozunk szerdánként 17:00-kor a rákoscsabai bibliakörben, Isten nevének dicsőítésére, Krisztus egyházának építésére! Ha vannak kérdéseid, nálunk nyugodtan felteheted, melyre iránymutatást, igei választ keresünk.

Takács Dóra: Hétfőnként – kórusban

2012 februárjában Marschalkó Gyulától vettem át az énekarvezetés szolgálatát. Nagyon lelkes, befogadó közösséget találtam. Ami közös bennük: szeretnék énekszóval dicsérni Istent.

A kóruspróbák hetente egy alkalommal vannak, hétfőn este 18 órától, egy óras időintervallumban. Általában rövid beénekléssel kezdjük a próbát, majd az egyházi év éppen előttünk álló ünnepeire készülünk egy-egy darabbal. Együttlétünket áhítattal és közös imádsággal fejezzük be. Igyekszünk minél szélesebb repertoárra szert tenni, a

középkortól kezdve a kortárs egyházzeneig sokféle stílust érinteni, hol a *capella* előadómódban, hol orgonakisérettel vagy más hangszerrel együtt. Ünnepi szolgálatokon kívül részt veszünk a böjti, illetve az adventi hétközi áhítatok valamelyikén, kerületi ökumenikus imaheti istentiszteleteken, kórustalálkozókon, a rákoscsabai műsoros esten, és egyéb gyülekezeti alkalmakon.

Aki szeretne minket meghallgatni, ezt megteheti, legközelebb Húsvétkor, a hajnali, majd a délelőtti rákoskeresztúri istentiszteleten. Kórusunk május 11-én, a 17 órakor kezdődő Kántorok Koncertjén is közreműködik.

A rákoskeresztúri gyülekezeti ének-kar szeretettel vár minden érdeklődőt, aki szeretne a muzsika útján közelebb kerülni Istenhez!

Terék Diána: Finnórák – mindenkinek

A finn szakkör 2013 februárjában indult el Darvas Anikó iskolalelkészünk vezetésével. Elsődleges célja az volt, hogy a nyáron Finnországba utazó gyülekezeti tagok megismerkedhessenek a finn nyelv alapjaival, és elsajátítsák a legfontosabb kifejezéseket és mondatokat. A lelkesedés a nyári szünet után sem lankadt, a régi tagokhoz új érdeklődők csatlakoztak, és a remek hangulatú órák szeptembertől folytatódtak.

A finnórák hétfőnként 19:30 és 21:00 óra között kerülnek megrendezésre. A tananyaggal olyan tempóban haladunk, hogy az bárki számára könnyen követhető legyen. Így azok is bátran csatlakozhatnak, akik nem rendelkeznek sok szabadidővel. Aki több időt szeretne szánni a tanulásra, extra házi feladatok megoldásával csiszolhatja tudását.

A hagyományos nyelvtanfolyamokkal ellentétben itt bőven jut idő a finn emberek mindennapi életének, a finn kultúrájának, valamint a finn vallási szokásoknak a megismerésére is. A szakkört Anikó rendhagyó órák megrendezésével színesíti. Legutóbb hagyományos finn süteményt, úgynevezett Runeberg-sütit sütöttünk, de előfordult már, hogy az órán finn filmet néztünk, vagy finn országismereti kvíz feladatokat oldottunk meg.

Továbbra is szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Szántóné Varga Edit: Miért szeretek a „Középkör”-be járni?

Mert ahol ketten vagy hárman együtt vannak az én nevemben, ott vagyok közöttük én is. (Mt 18,20)

Minden hónap második péntek estéjén jövünk össze. Nagyon várom ezeket az alkalmakat. Együtt lenni jó, kötetlen, szeretetteljes, oldott hangulatban, „középkorú” kortársakkal.

Általában nyár elején, júniusban eltervezzük, hogy a következő évben mi legyen a témaköre az összejöveteleinknek. Az elmúlt évben a Biblia magyarázatára tettük a hangsúlyt, idén a művészet területeiből csemegézünk (film, képzőművészet, építészet, irodalom, zene). A felkészülést önként, szívesen vállaljuk, hiszen szívünkhöz közel álló témáról nyújtunk egy kis ízelítőt testvéreinknek.

Összejövetelünk befejező része az áhítat. Isten ígében keresztül olyan gondolatokat fogalmazunk meg, amely által teltekezünk, gyarapodunk, erősödünk a hitben. Az imádkozáson túl jut idő egy kis beszélgetésre is, sütiévés közben megismerve egymás gondját, örömet, mert erre is nagy szüksége van a léleknek. Szeretettel, meghittsággal együtt lenni, ott lenni, hallgatni vagy hozzászólni.

Az éves program kiemelkedő része a tavaszi kirándulás, ahová családtagjainkkal együtt megyünk ki a természetbe. A túrát mindig összekapcsoljuk egy-egy szép templom, műemlék megtekintésével. Ezen kívül voltunk már teaházban is, és bográcsoltunk a parókia kertjében. Szeretettel várunk mindenkit, aki az IFI-körből már kinőtt, de vágyik közösségekben lenni!

PÉNZÜGYEINKRŐL TELJES NYÍLTÁGGAL

Zászkaliczky Pál felügyelő

2013-ban is bebizonyította gyülekezetünk, hogy kész anyagilag is hordozni Isten ügyét. Soha ekkora összeg a testvérektől nem érkezett be a pénztárunkba, mint tavaly. Az elnökség és a presbitérium is köszönetét fejezi ki ezért.

Ugyanakkor azt is el kell mondani, hogy a négy templom, a nagy parókia, a rengeteg program nagyon sok kiadással jár. Ez egyrészt örvendetes, hiszen sok minden történik gyülekezetünkben, de anyagi felelősséggel is jár. Talán nem minden testvérünk tudja, de gyülekezetünknek minden működési kiadást önerőből kell fedeznie. Az öt épület rezsijét, karbantartását, a programokhoz (különösen is a gyermekmunkához) szükséges anyagokat mind a testvérek áldozatkészségéből tudjuk biztosítani.

Külső forrást az alapműködéshez nem, csak fejlesztésekhez lehet szerezni. Ebben 2013-ban elég sikeresek voltunk. Felújítottuk a rákoscsabai gyülekezeti termet, felújítottuk és befejeztük a parókia épületének harmadik lakását, megoldottuk a keresztyúri templom esővizének elvezetését, tárolását és szikkasztását, ugyanitt parkosítottunk és díszburkolatot építettünk. Mindezekhez egyházi, önkormányzati és állami pályázatokon 13.660.000 forintot nyertünk. Ingatlanjaink értéke 18.208.000 forinttal nőtt, a különbséget, az önrészt az áldozati adományból és tartalékainkból biztosítottuk. Nagy öröm volt továbbá, hogy a testvérek közösségi munkájával jelentős további kiadást takarítottunk meg.

A gazdálkodásunk tavalyi tény- és idej teradatait az alábbi táblázatnak megfelelően fogadta el a presbitérium. (Az idej terv negatív egyenlegének oka, hogy a rákoshegyi orgonára korábban kapott adományokat idén fogjuk elkölteni. Enélkül költségvetésünk egyensúlyban van.)

Az egyházközösség elnöksége mindent megtesz annak érdekében, hogy a gyülekezeti tagok áldozatkészségéből befizetett összegekkel, és a rá bízott javakkal felelősen gazdálkodjon. Ezt a közelmúltban egy presbitériumi vizsgálat is megerősítette.

BEVÉTELEK	2013. TÉNY	2014. TERV
Gyülekezeti tagoktól	9 553 000	9 800 000
Gazdálkodásból bevételek	2 943 000	1 868 000
Külső forrásból (állami, egyházi, pályázat, testvérgyülekezet)	15 857 000	5 450 000
Átfutó tételek bevételi oldalon	1 797 000	1 615 000
BEVÉTEL ÖSSZESEN:	30 150 000	18 733 000
KIADÁSOK		
Illetményekre kiadások	7 871 000	8 017 000
Törvényes terhek	1 383 000	1 396 000
Dologi kiadások (rezsi, biztosítás stb.)	4 219 000	3 850 000
Átfutó tételek, központi járulék	1 470 000	1 113 000
Javítás, karbantartás, tatarozás költségei	18 684 000	1 800 000
Segélyekre kiadás	0	150 000
Egyéb kiadások (testvérgyülekezet, táborok, misszió)	2 294 000	3 261 000
KIADÁS ÖSSZESEN:	35 921 000	19 587 000
EREDMÉNY	-5 771 000	-854 000

Őseink öröksége, valamint gyülekezetünk jövőjének építése további és folyamatos anyagi áldozatokra is kötelez mindannyiunkat. Így kérjük további támogatásukat, de leginkább azt, hogy érezzék sajátjuknak az Isten ügyét, járjanak el az alkalmakra, aktívan vegyenek részt a gyülekezet életében.

1% FELAJÁNLÁSOK

Kérjük, ajánlja fel személyi jövedelemadójának 1–1%-át egyházunk, illetve gyülekezetünk alapítványára javára. Ez Önnek nem kerül többre, a kedvezményezettnek azonban nagy segítség.

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: **0035**

A Melczer János Alapítvány adószáma: **18010035-1-42**

Kérjük, erre a lehetőségre hívja fel családtagjai, barátai, ismerősei figyelmét is. Köszönjük!

Látogassa gyakran a **megújult honlapunkat**: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>

Ha még nem tagja, iratkozzon fel **levelezőlistánkra**, ehhez küldjön e-mailt a következő címre: **rakoskeresztur@lutheran.hu**

Április 13. Virágvasárnap 15 óra: húsvéti gyermekdélután Rákoskeresztúron

Április 14–18. Nagyhét – esténként passióolvasás:

hétfő	kedd	szerda	péntek
Rákoskeresztúr	Rákosliget	Rákoscsaba	Rákoskeresztúr
18 óra	18 óra	18 óra	18 óra

Április 17. Nagycsütörtök 18 óra: úrvacsorai istentisztelet Rákoshegyen

Április 18. Nagypéntek – istentiszteletek:

Rákoshegy 9 óra
Rákoscsaba 9 óra
Rákoskeresztúr 10.30 óra
Rákosliget 11 óra

Április 20. Húsvét vasárnap reggel 5 óra: hajnali ünnepi istentisztelet Rákoskeresztúron

Április 20–21. Húsvét ünnepén és másodnapján úrvacsorai istentiszteletek:

Rákoshegy 9 óra
Rákoscsaba 9 óra
Rákoskeresztúr 10.30 óra
Rákosliget 11 óra

SZOLGÁLATAINK

2013. november 1 – 2014. február 28.

KERESZTELÉS

Bertók Sándor, Balogh Ádám, Németh Olivér, Molnár Zita, Berka Vince

TEMETÉS

Szentiványi Lajosné sz. Horog Ilona (81), Solti Jánosné sz. Grnák Erzsébet (88), Timmel Jánosné sz. Burger Erzsébet (74), Supatek Ferenc Oszkár (84), Pusztai Pál (90), Varsányi Vilmos (88), Turcsán Mihály András (79), Erdélyi Sándorné sz. Bagyinszky Mária (83), Karminás Mihályné sz.

Molnár Irén (75), Ági Tiborné sz. Turcsán Katalin (79), Bak Józsefné sz. Rákoshegyi Erzsébet (55), Schleckmann Jánosné sz. Altziebler Margit (85), Pupek Mihály (84), Ferenczy Erzsébet (92), Egervári Györgyné sz. Solti Lenke (75), Schleckmann Mihályné sz. Schleckmann Ilona (96), Vojt Győzőné sz. Megyeri Rozália (84), Kis Imre (73), dr. Molitor Sándorné sz. Nagy Dóra (88), Szilágyi András (77), Tóth György (73), Slekmann Pál (88)

B
Boldog,
akinek hűtlensége megbocsátott,
vétke eltöröltetett.

Boldog az az ember, akinek az ÚR nem rója fel bűnét,
és nincs lelkében álnokság.

Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim,
egész nap jajgatnom kellett.

Mert éjjel-nappal **rám nehezedett kezed**, erőm ellankadt,
mint a nyári hőségben.

M
Megvallottam neked vétkeket,
bűnömet nem takargattam.

Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az ÚRnak,
és *te megbocsátottad bűnömet*, amit vétettem.
Ezért *hozzád imádkozzék* minden hívő, amíg megtalálhat.

Ha nagy vizek áradnak is, nem érik el őt.

Te vagy az oltalmam, megóvsz a bajtól,

körülveszel

a szabadulás örömeivel.
szabadulás

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagyné Szeker Éva tel. (+36 20) 824-8021, E-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva

Szerkeszti: a gyülekezet média-csoportja

Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>